

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 60. Constantini Baptismus, & obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

Sæculum IV.
A. C. 337.

§. LX.

Constantini Baptismus, & obitus.

Euf. IV. **C**onstantinum Imperatorem jam æta
c. 33. annos sexaginta quinque numer
c. 56. tem, hucusque natura tam firma vale
dine donaverat, ut sine molestia om
militaria exercitia perageret. Tunc be
lum in Persas parabat, & quosdam Epi
copos futuros expeditionis comites ap
sed retinuerat; Tabernaculum quocum
construi jusserat, a forma portatilis Eccl
siæ non abhorrens, pretiose ornatum,
c. 57. quo cum eis oraret. Cum festa Pasche
lia advenissent, vigiliam pro more
cum Fidelibus in oratione transegit,
celebranda illius diei lætitia nemini Chri
stianorum secundus, quam ut reddere
illustriorem, præcedente nocte non in Ec
clesiis modo, sed in tota urbe Const
tinopoli plurimas faces accendi jubebat,
ib. c. 22. quibusdam ministris demandata erat ca
ra horum ignium, & cereorum, inter quos
non nulli visebantur tantæ molis, ut co
lumnæ ardentes dici potuissent. Ubi il
luxerat optata dies, ut Salvatorem imi
taretur, omnibus beneficentem, mun
ra populo liberalissime largiebatur. Cum
hoc anno 337. Pascha, ut solebat, cele
brasset, agrotavit, & primum a thermis
Euf. c. 6. Constantinopolitanis, deinde etiam ad
Socr. c. 39. Helenopolitanis remedium quæsit, ibi
longo

longo tempore orationi in Ecclesia S. Mar-
 tyris Luciani vacavit, atque vitæ finem
 appropinquare sentiens, baptizari statuit.
 legitur hujus Sacramenti necessitatem, &
 prodigiosam virtutem perpendens, in illo
 oratorio in terram provolutus, peccata
 sua confessus est, tumque accepta ma-
 num impositione cum primis precibus
 Catechumenorum numero adscriptus.
 Inde Achiron prope Nicomediam deve-
 ctus, ad convocatos Episcopos in hunc
 modum locutus est: *ecce adest tamdiu*
optatum tempus! quo a Deo obtinere spe-
ro gratiam salutis, & signum illud San-
ctum, quod immortalitatem tribuit; pro-
positum mihi habebam in flumine Jordane
baptizari, ubi ipse Salvator baptizatus
est, ut nobis exemplum daret; Deus au-
tem, cui, quæ nobis magis utilia sint, per-
spectum est, in loco isto mihi hanc gratiam
conferre dignatur; ergo ne gravemini, mi-
bi baptismum conferre. Si mihi Deus
longiorem vitam concedat, propono, omni-
bus Fidelibus mixtus, ad Ecclesiæ conven-
tus ire, & mihi tales vivendi leges præ-
scribere, quæ Dei Sanctitate dignæ sint.
 Vulgaris erat primorum temporum Reli-
 gio, ut Christiani in Jordane baptizaren-
 tur, aut saltem, quod hodieque pie pere-
 grinantes faciunt, pro communi balneo
 illis aquis ablui. Ita locuto, Eusebius
 Nicomediensis, & Episcopi præsentis Ba-
 ptismum

Sæculum IV.
 A. C. 337.
 Sozom. 1.
 34. Theod.
 1. c. 32.
 Constantini
 Baptismus.
 v. Vales. in
 Euseb. IV.
 16. Chron.
 Hier. anno
 338.

Sæculum IV.
A. C. 337.
ptismum contulerunt, aliaque Sacramen-
ta, omnibus de more cæremoniis rite
servatis; (*) tum deposita Purpura ab
vestibus indutus est, magnificentia tam
Regiam Dignitatem decente; illico
Æulus ejus undequaque albis stragulis
natus. Ipse vero voce elata ad Deum
orabat, pro tanto beneficio gratias agens
orationem deinde his verbis clausit:
vere felix sum! dignum me esse spero

*Zosim. in
Const. init.*

(*) Certe multa sunt, quæ opinionem con-
trariam veram esse, persuadere possint. Quod
le illud est, quod Zosimus, Scriptor Gentium
memoret, Constantinum cum esset Romæ, a
quam Religionem abjecisse persuadente Epi-
scopo ex Hispania adveniente. Id facile
Baptismo accipi potest, & de Ofio, Episcopo
Cordubensi. Quod Constantinus Concilio
œcumenico interfuerit, Constantinopoli
factum Paschæ splendide celebraverit, quod des-
que verum facile esse possit, S. Sylvestrum Pa-
pam eidem Baptismum contulisse, etsi concederetur,
aliqua adjuncta fuisse conficta. Eusebius non
omni suspitione major est testis, quia Ariani
& sibi metipsi contrarius, dum scribit, Lib. VII
Hist. c. XXVIII. Philippum Imperatorem fuisse
Christianum, & se Episcopo pœnitentiam inju-
genti subjecisse, atque hic idem Eusebius de Con-
stantino: *Ex omni omnium Imperatorum me-
moriam solus Constantinus in Christi Martyrio
renatus.* Hæc & plura Anonymus I. affert ad
hunc locum.

te immortalis, & Divinae lucis participem! heu! quam infelix essem, si tantis bonis carerem! tum copiarum Duces cubiculum intrarunt, quibus gementibus, & ut Deus longiorem vitam ei indulgeret, precantibus, respondit: *nemini magis, quam sibi notum esse, quanti aestimanda essent bona, quae modo accepisset, nec jam amplius ab amplexu Dei sui retardari velle.* Hæc omnia in festo Pentecostes gerebantur. (*)

Sæculum IV.
A. C 337.

Constantinus testamentum condiderat, quo Divisionem Imperii se vivente inter tres filios suos, & nepotes duos factam confirmabat. Jussit quoque, quan-

Theod. c. 32.

tumcunque Eusebius Nicomediensis niteretur, aliam ei mentem indere, ut S. Athanasius ab exilio revocaretur. (**)

Testamentum hoc Imperator in manus illius Presbyteri deposuit, sibi a Sorore sua Constantia moriente tantopere commendati, cui imperavit, nemini nisi filio suo Constantio traderet. Rebus ita dispositis

Constantini obitus.

Y 4

fitis

(*) S. Marci obitus, & S. Julii Electio a Fleurio omissa.

(**) Ex his confirmatur opinio, dicentium Constantinum Magnum S. Athanasium Treviros misisse in Exilium, non puniendi causa, sed ut tantum virum inimicorum suorum furori subduceret; Nec etiam, quamvis Ariani instarent, alium in ejus Sedem exehi Constantinus passus est.

Sæculum IV. fitis, Constantinus sub meridiem
 A. C. 337. Pentecostes vigesima Maji extinctus est

Feliciano, & Tatiano Consulibus, id est
 anno 337. post triginta, & unius anno
Euf. IV. rum Imperium; si Augustum exceperit
 c. 68. nemo alius diutius imperaverat. Corpus
Euf. IV. ejus in aureo feretro positum, Constanti-
 c. 70. tinopolim delatum est, dumque alicujus

ex filiis ejus adventus expectatur, in
 præcipua Palatii aula collocatur, multis
 gradibus purpura stratis elevatum, plurimis
 cereis in aureis candelabris circum
 ardentibus, & constitutis, qui ibi diu no-
 ctuque vigilarent; insolitum illo tempo-
 re spectaculum! solus ex filiis Constanti-
 tius tempori adfuit, ut Constantino pa-
 rentaret; is, cæteris proximior, maturius
 Parentis morbum rescivit, cum tamen ipse
 advenit, vixerat Constantinus;

ibid. c. 71. in Ecclesiam Apostolorum translatum,
Chryl. in 2. ipso etiam funus comitante; cum ad Ec-
Cor. hom. 2. clesiam perventum, cum militibus re-
ad. pop. cessit, quod esset adhuc Catechumenus;
Ant. 66. (*) at Clerici, populusque fide-
 lis

(*) Ecce nova, & non levis conjectura, Con-
 stantinum prius fuisse baptizatum, quam ad mor-
 tem decumberet! nam hic Constantius Ecclesiam
 non ingreditur, quod adhuc esset Catechumenus;
 dum de Constantino legimus, præter illa,
 quæ superius diximus, ipsum preces publicas in
 Eccle-

lis consuetas preces, & Sacrificium peregerunt. (*) Corpus, dum orarent, in exstructo tabulato sublimi, deinde in vestibulo Basilicæ prope portam terræ mandatum est, delectis quibusdam, qui in illo loco orantes permanerent.

Sæculum IV.
A. C. 337.

Y 5 Con-

Ecclesia urbis Helenopolitanæ concepisse verba Eusebii sunt: Lib. IV. c. LXI. *In Martyrum Sacra æde diu versatus, supplices preces, & vota publica adhibuit Deo.*

(*) *Et Sacrificium peregerunt*, und es wurde das Messopfer verrichtet, hat der protestantische Uebersetzer ausgelassen, im zweyten Theil auf der 458. Seite. Das ist nicht redlich gehandelt. Uebrigens ist dieses ein auserlesenes Zeugniß, daß man zu allen Zeiten das H. Messopfer für die Abgestorbenen Gott dem HErrn dargebracht habe.

Longe meliori fide primum Fleurii Tomum germanice reddidit Anno 1747. Christianus Ernestus Simonetti, Pastor Gættingæ, qui Textus ab Interprete Nostro corruptos sincere transtulit.

Dicit Fleurius in sua Præfatione ad Tomum I: *Ex quo Apostoli Petrus, & Paulus, Ecclesiam Romanam fundarunt, nunquam non aliquis Papa Christianorum Caput ibi extitit.* Dominus Simonetti id transtulit p. VII: *Seit dem die Apostel Petrus und Paulus die Römische Kirche gestiftet, ist zu Rom beständig ein Pabst das Oberhaupt der Christen gewesen.* Sincere! at noster Interpres hic, & semper hanc vocem: Caput Ecclesiæ, mutavit, aut omisit. Hic posuit: *Der vornehmste Bischof.* Lib. I. §. XIV. dicitur

Sæculum IV.

A. C. 337.Menolog.
ibid.

Constantini Magni memoria Benedic-
ta est in Ecclesia Catholica, quam inge-
tibus beneficiis cumulavit, univ[er]sa
potentia defendit; qui semper, & ut
que sincerum veræ Religionis amore
demonstravit. Inter Sanctos honoratus
a Græcis, ejusque festum, Matri Helenæ
filiu

dicitur de S. Paulo : ut *Ecclesiæ Capiti* (S. Pen-
honorem exhiberet. Interpres noster, omis-
bis; *Ecclesiæ Capiti*, posuit : als einem gro-
Apostel Ehre zu erweisen. Reliqua in Præ-
tione de veræ Ecclesiæ Signis, quæ Gættinganus
sincere posuit, ipse corruptit. Fleurius Lib. II.
§. LIV. in Excerptis ex S. Justino, dicit : S. Ju-
stinus Sacram Eucharistiam expresse Sacrificium
vocat. Hæc Verba Interpres Gættinganus pag.
478. retulit. Noster impudenter pag. 442. Pa-
te I. omisit. Lib. IV. §. V. Fleurius dicit : Les
Apostres n'avoient institué qu'un Carême. Les
Apostoli unam tantum instituerant Quadragesimas
Id Gættinganus fideliter reddidit. Noster
tem pag. 391. Die Apostel haben nicht eine
Fastenzeit eingesetzt. An non hoc est Lecto-
ribus suis illudere? Præterea quater animadverti
in hac prima Parte Textus ab Interprete no-
stro depravatos a D. Simonetti sincere referri.
Nec diutius immoror. Idem Gættinganus Passio
nostro Interprete prudentior Notas in Ecclesia
Romanæ contumeliam non adjecit, igitur nota
non quærit : Quare Domini Simonetti Editio in
ipso partu suffocata? mihi quidem videtur, e-
sua facturum fuisse, si præmissa Præfatione, &
adjecit

filium jungentes, vigesima prima Maji
 agunt. Omnes vitæ suæ maculas, acce-
 pto Baptismo, eluisse credere debemus;
 erant autem non leves; etiam postquam
 prodigiose apparentem in cælo crucem
 conspexisset, seque Christi Cultorem de-
 clarasset. Ex Minervina prima uxore fi-
 lium

Sæculum IV.
 A. C. 337.

Zof. l. 2.

p. 685.

Victor epit.

Philostorg.

II. c. 4.

adjectis sine Catholicorum injuria Animadversio-
 nibus ipsemet e penu sua aliqua exprompsisset,
 sic enim Lectores non solum Fleurium, sed et-
 iam ipsum Interpretem, ut ita dicam, loquentem
 audivissent; nam Lectores hodie non Auctoris
 modo, sed & Interpretis vultum quasi conspiciere
 cupiunt, juxta illud tritum: loquere, ut videam
 te! Nihilominus sola Fleurii fama, ut arbitror,
 & præstantissima Historia suffecissent, ut Germa-
 nica Editio, quam nulla alia præcedebat, avi-
 dissime exciperetur. Aliud ergo obfuerit, ne-
 cesse est, & quid aliud, nisi illud, quod ex Fleu-
 rii Historia Ecclesiastica emicans veritas, a Domi-
 no Simonetti Protestante sincere relata multorum
 Protestantium oculos aperire potuisset? Hinc
 aliam viam Interpres noster ingressus, ut Bonus
 Protestans audiret, adjectis Notis Religionem Ca-
 tholicam in seclatus est, atque ea, quæ illam solam
 veram Christi Ecclesiam esse demonstrabant, cor-
 ruptit. Inde patet, valde difficile esse, si non
 impossibile, ut quis simul Bonus Protestans, &
 fidelis Fleurianæ Historiæ Interpres sit. Quæso!
 si ex Catholicis aliquis novam Editionem Centu-
 riarum procuraret, quid dicerent homines?
 certe Protestantes riderent, Catholici excan-
 descerent.

Sæculum IV. lium genuerat, nomine Crispum, quem
A.C. 337. Cæsarem creaverat, assumpturus quoque
 ad Imperium, quo ob res sæpius præce-
 re gestas dignus videbatur; nihilominus
 cum Novercæ calumniis Faustæ secundæ
 uxoris nimis credulas aures dedisset, je-
 venem Principem, & filium iussit inter-
 mi; exinde cognita Faustæ perfidia, quam
 præterea convictam tenebat, quod se
 famulo violandam præbuisset, matris He-
 lenæ suasu eam, balneo tepido lavantem,
 suffocari præcepit. His pensatis, nemo
 multum, ut opinor, mirabitur, si facile
 nimis Arianis, S. Athanasium, & Episco-
 pos Catholicos calumniantibus, fidem
Euf. IV. adhibuit. Eusebius, virtutum Constan-
vit. c. 54. tini studiosissimus Præco, fatetur, mul-
 tos fuisse, qui de nimia ejus facilitate
 quererentur, quo factum, ut vitia duo
 maxime noxia dominarentur, nimirum
 violentia potentiorum, ut insatiabili cu-
 piditati satisfacerent, humiles opprimen-
 tium, & falsorum Christianorum hypo-
 crisis, ut ejus favore potirentur, ad Ec-
 clesiam convolantium. Tandem in fe-
 rendo de Constantini vitiis, & virtutibus
 judicio nemo errabit, qui hinc, si quæ
 mala de eo scripsit Eusebius, & inde, si
 quæ bona, Zosimus, crediderit.

